

бждете Неговы ученицы?“ Фарисеи-тъ ся разсърдили за тоя отговоръ, укорявали го и говорили: „ты си самъ Неговъ ученикъ, а ный сме Моисеовы ученицы! Ный знаемъ, че Богъ е говорилъ съ Моисея; а тогова чловѣка не знаемъ, откъдѣ е.“

„Та това е и удивително,“ отговорилъ прогледнижлыя-тъ, „вы не знаете, откъдѣ е, обаче Той ми отвори очи-тъ. Азъ знамъ, че Богъ не приима молитвъ-тъ на грѣшентъ чловѣкъ, но послушва само молитвъ-тъ на оногова, който го счита и изпълнява волю-тъ Му. Отъ вѣка не ся е чуло да е отворилъ нѣкой очи-тъ слѣпорожденному. Ако не бы былъ Той испратенъ отъ Бога, то не бы можалъ да прави чудеса.“

„Ты весь въ грѣхове си ся родилъ, и ты още смѣешь да ны учишь!“ изывкали Фарисеи-тъ и изгонили го изъ собраніе-то.

Като ся научилъ за това нѣчто, Иисусъ Христосъ сръщ-нжлъ прогледнижлыя въ храма и казалъ му: „вѣрваш ли ты въ Сына Божія? Юноша-та отговорилъ: „кой е Той, Господи? Азъ желамъ да вѣрвамъ въ Него!“—Ты Го видишь и говоришь съ Него!“ отговорилъ Спаситель. „Вѣрвамъ, Господи!“ воскликнжлъ юноша-та съ восторгъ и поклонилъ Му ся.

„На сждѣ сжмъ дошълъ Азъ въ міръ,“ казалъ Господь; „слѣпы-тъ да прогледвалъ, а видящии-тъ да бждятъ слѣпы.“ Като чули това фарисеи-тъ, които были тамъ, казали: „може ли да сме ный слѣпы?“—„Ако быхте были слѣпы, отговорилъ Иисусъ Христосъ, тогава не быхте имали грѣхъ; но вы утвърждавате, че видите всичко, и затова сте погрѣшны отъ други-тъ.“

ГЛАВА LXIII.

Помилованна-та грѣшница.

Фарисеи-тъ и законоучители-тъ, понеже завиждали на славѣ-тъ на Иисуса Христа, всякакъ ся стараяли да найдѣтъ какъ годѣ причинж, за да Го обвинятъ. Като знаали